

LASERDISKEN

Prinsensgade 38, 9000 Aalborg - Telefon 98 13 22 22 - Telefax 98 11 49 59 - e-mail: mail@laserdisken.dk

Aalborg 20.10.2000

European Commission of Human Rights
Att: Søren Nielsen
Council of Europe
F-67075 Strasbourg Cedex

Vedr. jr. nr. 19128:

Jeg har modtaget Deres vejledning og skal øjeblikkeligt begære en fastholdelse af klagen. Tilsyneladende er menneskerettighederne i praksis er lige så illusoriske som mulighederne for at få ambi tilbagebetalt.

Når De prøver at fremstille sagen, som om jeg i almindelighed er uenig med dommens resultat, hænger det nærmere sammen med den omstændighed, at Domstolen ikke kan tage sig af alle de klager over overtrædelser af menneskerettighederne, som bliver indgivet, og De slipper for at finde på en undskyldning for at undlade at realitetsbehandle klagen, hvis De formår at overtale klageren til at opgive sin klage.

Hvis De mener, at en rettergang er fair, selvom den er illusorisk med et udfald, der er fastlagt på forhånd og er uafhængigt af bevisførelsen, selvom dommen er afsagt af en domstol, der ikke er kompetent på området, og selvom domstolen har undladt at tage stilling til den forurettedes påstand i sagen, er det vigtigt for mig, at det er Deres afgørelse.

Jeg forventede aldrig at få den opkrævede ambi tilbage. Det var klart fra starten, at Staten ikke ville leve op til sine forpligtelser. Når velmenende mennesker "advarer" mig mod at spille ressourcer på en håbløs sag, har de ikke helt forstået formålet: At bevise, at Staten blæser på sine forpligtelser.

Det er en fantastisk god historie, som interesserer mange mennesker, og jeg er i en enestående position til at fortælle den. Jeg kan føre et faktisk bevis og dermed undgå den vurdering, myndighederne typisk bruger som undskyldning, og som De allerede prøver at gemme Dem bag, når De lader som om, at klagen er udtryk for uenighed om dommens resultat. De har i den forbindelse kun ret i, at folk næppe klager ret meget over sager, de har vundet.

Selvom menneskerettighederne er en illusion, skal det ikke forhindre mig i at indlevere en legitim klage. Det handler nemlig især om at besvare det spørgsmål, der optager mange mennesker: Hvad er de berømmede menneskerettigheder i virkeligheden værd?

Jeg vil ikke afslutte historien for Dem. Jeg vil understrege for den menige borger, at en fair retssag ikke er sikret af Menneskeretskonventionen. Ligesom ved ambi-sagen får jeg et formål opfyldt: Enten får jeg medhold, hvilket myndighederne ikke kan tåle, eller også får jeg den gode historie, som befolkningen har behov for og krav på.

Jeg tror ikke på de europæiske menneskerettigheder. Jeg tror ikke, Domstolen vil realitetsbehandle min klage, men jeg vil til gengæld have et endegyldigt bevis på, at Staten får lov at slippe afsted med krænkelser af menneskerettighederne i stort format - og at Domstolen passivt ser til. Den institution, De repræsenterer, kan ikke afvise min klage og samtidig bevare troværdigheden overfor de mennesker, der vil læse min bog. Det dilemma vil jeg ikke fritage dem for.

I stedet for at forvanske klagen, bør De forholde Dem til de fremførte klagepunkter:

- 1) Er en retssag illusorisk, når dommen er uafhængig af bevisførelsen og de faktiske omstændigheder?

Hvis De læser dommen igen, vil De se, at der ikke er tale om, at retten har foretaget en vurdering af bevisførelsen og er nået frem til et resultat, jeg er uenig i. Der er tværtimod tale om, at retten tiltræder min bevisførelse og konstaterer, at priserne var faste.

Problemet er, at dommen er uafhængig af den vurdering af bevisførelsen. Der afsiges dom på det grundlag, at jeg befandt mig på et marked med fri prisdannelse, hvorefter retten vurderer, hvad en "normal" virksomhed antages at ville gøre i den situation. Det har intet med mig eller min bevisførelse af gøre, men fremgangsmåden gør hele retssagen illusorisk. Den fører til samme dom uanset om det er bevist, om ambi er blevet overvæltet eller ej.

En analog sag kunne være afgjort således: - Det lægges til grund, at De forlod banken uden at være i besiddelse af pengene og uden at have haft mulighed for at gemme pengene på vej ud af banken. Sagen kan imidlertid ikke bedømmes isoleret. Det må lægges til grund, at De befandt dem i banken og havde mulighed for at tage pengene. På baggrund af den menneskelige karakter lægges det herefter til grund, at De stjal pengene. De dømmes for tyveri...

Det hører indenfor begrebet "fair trial", at en retssag ikke er illusorisk. Ovenstående eksempel såvel som dommen mod mig er hverken begrundet i bevisførelsen eller de faktiske omstændigheder. Selvom Domstolen ikke skal/kan/vil vurdere bevisførelsen, er det indenfor dens rammer at vurdere, om en dom er *begrundet* i bevisførelsen. Om den dømte har haft reel mulighed for at løfte den bevisbyrde, der i ambi-sager pålægges klageren.

Jeg beder hverken om en vurdering af beviserne eller en vurdering af domstolens måde at vurdere beviserne (jeg påpeger det groteske resultat af domstolens antagelse sammenholdt med de faktiske omstændigheder i håbet om at stimulere Deres interesse). Jeg er bekendt med, at det ikke er Domstolens opgave at bedømme bevisførelsen, og hvad jeg beder om er en helhedsvurdering af, om jeg havde en *reel* mulighed for at få den ulovligt opkrævede afgift betalt tilbage. Jeg beder retten fokusere på det faktum, at dommen er uafhængig af, om jeg har overvæltet ambi eller ej - eller bevist det eller ej.

Jeg protesterer imod det faktum, at jeg er dømt på baggrund af en antagelse, der er umulig at modbevise, og som er uafhængig af bevisførelsen iøvrigt.

- 2) Er den nationale domstol kompetent til at træffe endelig afgørelse i EU-retlige spørgsmål?

Her kan jeg hjælpe: Ja, når det er hævet over enhver tvivl, at dens afgørelse er i overensstemmelse med den praksis, EF-domstolen har udformet. Spørgsmålet kan derfor omformuleres til: Er den nationale domstol kompetent til at træffe endelig afgørelse i EU-retlige spørgsmål i strid med EF-domstolens praksis?

Begrebet "fair trial" indebærer endvidere, at det udelukkes, at domstolen kan være partisk. En helhedsvurdering af min konkrete sag såvel som samtlige andre sager om tilbagebetaling af ambi fører til det resultat, at det ikke kan udelukkes, at den nationale domstol støtter regeringens synspunkt om, at Staten ikke har råd til at betale afgiften tilbage, og derfor tillægger en beskyttelse af Staten større betydning end en beskyttelse af den enkelte borgers rettigheder.

Spørgsmålet er ikke, om det er sådan. Det er en uofficiel hemmelighed, at det er sådan. Spørgsmålet er, om Domstolen vælger at lukke øjnene for det.

- 3) Kan en national domstol afvise at behandle og tage stilling til en sag, hvorunder borgerens rettigheder er krænket?

Ja, formulering er måske lidt knudret, men det er ubestridt, at ambien pålagde virksomhederne en byrde, som var i strid med deres rettigheder, og uanset om domstolen har ret eller ej i en eventuel vurdering af overvæltningen, har domstolen ikke taget stilling til virkningen af det fald i salgsmængden, en sådan fordyrelse af varerne anerkendes at have.

Eller sagt på en anden måde: Når myndighederne ulovligt udsætter en virksomhed for et overgreb ved at fordyre hans priser med en ulovlig afgift, har virksomheden så ret til at få bedømt virkningen af dette overgreb ved en domstol?

Ordlyden af artikel 6 er klar. Ikke desto mindre tog domstolen ikke stilling til virkningen af den skade, den ulovligt pålagte afgift forårsagede ved at fordyre mine varer, *selvom* jeg har nedlagt påstand om det. Det kan ikke tillægges betydning, at jeg faktisk ikke overvæltede ambi, for når retten har afsagt dom om, at ambi er overvæltet, skal den naturligvis betragte overvæltningen som et faktum og bedømme konsekvenserne heraf.

Jeg anfægter ikke rettens vurdering, men *at retten ikke foretog en vurdering*.

Jeg lader Dem ikke slippe så let. De skal finde bedre begrundelser end lade som om, jeg klager over proceduren eller blot er uenig i rettens vurdering. Find på noget bedre eller lev op til Menneskeretskonventionens idé og formål.

Med Venlig Hilsen

Hans Kristian Pedersen